

Kniha: Ost?e sledované vlaky

Autor: [Bohumil Hrabal](#)

Rozbor p?idal(a): Linda Chrudinová

Vloženo na: [Studijni-svet.cz](#)

Bohumil Hrabal

- Bohumil Hrabal se narodil v Židenicích u Brna, dnes m?stské ?ásti Brna, jako nemanželské dít?. Jeho otec byl z?ejm? d?stojníkem armády. Ví se, že se Bohumil se svým biologickým otcem setkal, nejspíše ovšem až po tom, co se Hrabal proslavil a zvláš? výrazné city ke svému otci nechoval. Hrabalova matka pracovala jako pomocná ú?etní v pivovaru v Polné, kde se seznámila se svým budoucím manželem Františkem Hrabalem. František Hrabal dostal místo správce pivovaru v Nymburce, kam se rodina p?est?hovala, když bylo Bohumilovi 6 let. Se svým nevlastním otcem se sblížil, což je pozd?ji odráží v jeho díle.
- Bohumil Hrabal studoval na gymnáziu, maturitu složil v ?eském Brod? a pozd?ji vystudoval práva. Jako právník se však nikdy neživil- vyst?ídal mnoho profesí, které se také odráží v jeho díle- pracoval nap?. jako závodní ú?edník, skladník, pojiš?ovací agent, nebo výprav?í v Kostomlatech (Ost?e sledované vlaky). Byl také zam?stnancem oceláren, ?i pracoval jako bali? starého papíru ve sb?rných surovinách (P?íliš hlu?ná samota). Od roku 1963 se živí jen psáním.
- P?átelil se s dalšími um?lci, zejména zástupci realismu a ?eského undergroundu, jako byli nap?. Ji?í Kolář?, Egon Bondi, nebo Vladimír Boudyník.
- Byl jednou ženatý, vzal si Elišku Plevovou, se kterou si po?ídili chatu v chatové osad? Kersko, kam jezdili na víkendy a Hrabal sám, po smrti své ženy, tém?? denn?. Hrabal zem?el v roce 1997 pádem z okna pražské nemocnice Na Bulovce. Kolem jeho smrti dodnes existují otazníky- spekuluje se o neš?astné náhod?, když krmil holuby, nebo o sebevražď?.

POZNÁMKA: Bohumil Hrabal nikdy zakázaným autorem nebyl. Byl považován za autora oficiálního, nicmén? n?která jeho díla vydána nebyla (N?žný barbar), nebo? neprošla cenzurou, a tak kolovala v samizdatu (Pražská imaginace), n?která díla však pod cenzurou vyšla.

DALŠÍ DÍLA:

Perli?ka na dn?: 6 povídek ze života lidí na okraji společnosti, skoro každý ?lov?k má dobré jádro, dobré vlastnosti

Pábitelé: pábitelé = lidé z okraje společnosti nabití událostmi svého života, události s pot?šením sd?lují-zveli?en?, zp?eházen?, všechno d?lají s velkým nadšením, obdiv ke sv?tu, ostatní si myslí, že jsou blázni (Pepin, Han?a /PHS/, Jarmilka, Maryška, Dít?)

Tane?ní hodiny pro starší a pokro?ilé: literární experiment, psáno celé jednou v?tou, motivem výpov?? staršího muže, který se snaží zap?sobit na mladou ženu

Obsluhoval jsem anglického krále: divadelní hra, dílo beze smyslu (?)

Slavnosti sn?ženek: povídkový soubor, zachycuje svérázný život obyvatel chatové osady Kersko

P?íliš hlu?ná samota: **monolog** vábitele bali?e papíru Hanti, samovoln? se vzd?lává, medituje o život?, inspirace jedním z Hrabalových povolání, Han?a- nejvíc autobiografických prvk?

*Nymburská **trilogie**:* Post?ižiny (d?tství v pivovaru), Krasosmutn?ní, Harlekýnovy miliony (rodí?e v DD)

POZNÁMKA: Nelze popsat a vybrat konkrétní sm?r, psal o všem.. Sta?í vyjmenovat další autory a jejich díla..

Další auto?i:

Karel Ptá?ník: Ro?ník jedenadvacet, M?sto na hranici

Ladislav Fuks: Spalova? mrtvol, Mí ?ernovlasí brat?i, Pan Theodor Mundstock

Ota Pavel: vl. jm. Otto Popper, ovlivn?n otcem a p?írodou, trp?l maniodepresivní psychózou; Jak jsem potkal ryby, Smrt krásných srnc?, Zlatí úho?i

Jan Ot?enášek: Romeo, Julie a tma, Ob?an Brych, Když v ráji přelo, Kulhavý Orfeus

Bohumil Hrabal se valnou částí své tvorby řadí do období normalizace. Některé autoři mají zákaz publikování, a tak píše buď pro [samizdat](#), nebo po roce 1968 (vstup vojsk VS) emigrují a publikují v zahraničí.

Samizdat:

Existence pouze kopírek ve firmách

Převodně psací stroj- více pauzáků= více kopií

Ruční opis, následně svázané, lidé si to přejívali

Postupně samizdatová nakladatelství- lepší technika, ale nezákonné, lidé vyznani, soud

Nakladatelství:

[Petlice](#) (72, [Ludvík Vaculík](#), [Ivan Klíma](#), Eva Kantůrková, kontinuita 2. literatury s lit. 60. Let)

[Edice Expedice](#) (od pol. 70. let, [Václav Havel](#), orientace na odbornou literaturu-politologie, eseje, filosofie)

Česká expedice (78, Jaromír Hořec /básník/, [poezie](#), historické a literární studie)

Pražská imaginace (Hrabalova díla)

Exil:

Exilová nakladatelství- autoři v zahraničí

Knihy mezi české tenáče

Zahraniční nakladatelství, knihy pomocí kamiónu pašovány do 2s.

Brožované, snaha i ve formátu

Trestně- pašování a převážení

Nakladatelství:

Sixty-eight publishers (71, Toronto, Škvorecký+ manželka /Zdena Salivarová/, nová česká beletristická tvorba)

Rozmluvy (82, Londýn, beletrie, eseje, knihy Bohuslava Rejnků, Ivana Klímy, Václava Havla)

Index (71, Kolín nad Rýnem, politologická díla- Petr Pithart, Zdeněk Mlynář)

Konfrontace (‘73, Curych, literatura faktu)

Poezie mimo domov (poezie, tvorba písni?ká??, pol. 70. let, Mnichov, texty Karla Kryla, Vladimíra Mišíka)

Arký? (‘80, Mnichov)

Charakteristické znaky tvorby:

Obdiv k životu a sv?tu, posedlost životem

V?tšina próz nemá souvislý d?j, plynulý tok jednotlivých, n?kdy zdánliv? nesouvisejících p?íb?h?-metoda koláže

St?et kontrastu- krása x ošklivost, krutost x n?ha, [lyrika](#) x drastika

Zájem o lidi z periferie spole?nosti (Libe?)

Inspirace pro p?íb?hy z?ejm? v b?žném život?- odposlouchával, dotvá?el

Lyri?nost, p?irovnání, hovorovost, drsnost v jazyce

CHARAKTERISTIKA DÍLA:

Ost?e sledované vlaky

D?j se odehrává ke konci 2. sv?tové války, roku 1945. Hlavním prost?edím d?je je železni?ní stanice Kostomlaty u Hradce Králové.

Dílo se ?adí do ?eské prózy po roce 1945, jedná se o druhou vlnu vále?né prózy. Literárním druhem je st?ední [epika](#) a žánrem je novela. Autorem je Bohumil Hrabal. Dílo vychází v roce 1965. Bylo velmi úsp?šn? nato?eno Ji?ím Menzelem v roce 1966, film získal Oscara za nejlepší cizojazy?ný film.

D?J:

Hlavním hrdinou knihy je mladý Miloš Hrma. Zpo?átku knihy Miloš vypráví p?íb?h své rodiny. Jeho otec byl strojevedoucí, ale od 48 let byl v penzi, což mu lidé závid?li. Tatínek sbíral všelijaké hamparád?i, ze kterého poté vyráb?l r?zné v?ci. Miloš?v prad?de?ek zase od 18 let pobíral rentu, takže ho lidé nenávid?li a každý rok ho n?kde zbili. Miloš?v d?de?ek byl hypnotizér, pracoval v cirkusu, a lidé ve m?st? vid?li v jeho práci touhu ulévat se. Když N?mci obsadili hranice ?ech, Miloš?v d?da šel proti

n?meckému tanku, cht?l ho totiž zhypnotizovat, aby se obrátil a jel zp?t, tank ho ale p?ejel. Miloš jako jediný pracuje, je výprav?í na železni?ní stanici v Kostomlatech. Na za?átku samotného p?íběhu se zrovna vrací do práce po t?ech m?sících. Miloš se lé?il z úrazu, který si sám zp?sobil- pod?ezal si žíly, kv?li tomu, že se mu nezda?ilo první milování s p?ítelkyní Mášou. Miloš má pocit, že na n?j kv?li úrazu lidé koukají skrz prsty, protože se cht?l ulít z práce, stejn? jako jeho p?edch?dci. Ve stanici se zrovna ?eší problém, který zp?sobil výprav?í pan Hubi?ka. Ten o no?ní sm?n? orazítkoval zadnici telegrafistky Zdeni?ky Svaté a její matka na to ráno p?išla a p?išla si st?žovat. Pan p?ednosta je z této aféry neš?astný. Miloš panu p?ednostovi vypráví, jak, když s panem Hubi?kou sloužil v Dobrovici, pan Hubi?ka s jednou ženou protrhl kanape. O panu Hubi?kovi si vypráví všichni, ví o tom už dokonce i hrab?nka Kinská, která se zná s panem p?ednostou a jejíž zámek je poblíž stanice. V železni?ní stanici se odráží vypjatá atmosféra konce druhé sv?tové války. Stanicí projíždí mnoho tzv. ost?e sledovaných transport? se st?elivem, které mí?í z fronty nebo na frontu dále tudy projížd?jí například lazaretní vlaky nebo vlaky ve kterých se p?evázejí zvi?ata, která jsou zmu?ená dlouhou cestou. Miloše je zvi?at?m velmi líto, a je mu líto i n?meckých voják?, kte?í jsou p?eváženi ve vlaku, protože si uv?domuje, že to jsou také lidé a také trpí. Když jednou projíždí ost?e sledovaný transport stanicí Miloš je zajat dv?ma esesáky a zaveden do vlaku. Transport má totiž problémy se zpožd?ním, kv?li Milošovi a Hubi?kovi. (Milošovi na ?editelství v HK ?ekli aby stál u kolejnic a spoušt?l a vytahoval semaforey). Miloš si v té chvíli vzpomene na to, jak cht?l spáchat sebevraždu. Náhodn? si vybral hotel v Byst?ici u Benešova. Poté jeho vzpomínky kon?í a op?t se vrací do reality. Hejtman, který m?l jizvu p?es celý obli?ej, vyhrnul Milošovi rukávy, a když si povšiml jizev na ruce, ?ekl mu „Kamarad“, a Miloše z transportu propustil. P?i cest? zpátky vzpomínal, jak se poprvé potkal s Mášou, p?i natírání plotu. Když došel k mrtvým koním, kte?í leželi u cesty, na jednoho z nich si sedl a vzpomínal dále. Tentokrát vzpomínal na to, jak dojel do hotelu v Byst?ici u Benešova, lehl si tam do vany, a pod?ezal si žíly. Zachránil ho zedník. Poté vzpomínal na událost, která ho dovedla k tomuto ?inu, a to byl jeho nezda?ilý pokus o první milování s Mášou. Stalo se to v ateliéru u Mášinnu strý?ka v Karlín?. Druhý den došlo k náletu. Poté Miloš došel na pátou kolej, kde byl odstavený vlak, kde byla spousta v?cí n?meckých voják? a také krev. Poté Miloš došel na stanici, výprav?í Hubi?ka spal a poté p?išel pan p?ednosta. Pan p?ednosta i výprav?í byli rádi, že se Miloš ve zdraví vrátil. Do stanice dorazil vlak, který se tam zastavil, s tím, že nemají páru, ale to byla výmluva, cht?li se totiž podívat na pana Hubi?ku. Strojvedoucí si povídá s panem Hubi?kou, že maluje mo?e, ale nejdou mu vlnky, a pan Hubi?ka mu radí, jak je má malovat. Miloš si všiml, že ve vlaku jede plno zvi?at, které jsou zmu?ené dlouhou cestou a lituje jich. O polední pauze si Miloš oh?ívá ob?d a s panem Hubi?kou sedí v kancelá?i, pan Hubi?ka má nohy na stole a sní o Zdeni?ce. V tu chvíli tam p?ijde dopravní šéf Slušný, který oboum vynadá. Shání se po panu p?ednostovi, který je velký milovník holub?, a který se práv? nachází práv? v holubníku. Pan p?ednosta p?ichází p?ed pana Slušného v kabát?, špinavém od trusu. Pan Slušný když vid?l, jak je pan p?ednosta oble?en, upustil od zám?ru, povýšit pana p?ednostu na dopravního inspektora (o tom d?íve pan p?ednosta Milošovi vypráv?l a ukazoval mu sv?j oblek s inspektorskou hv?zdou). Dopravní šéf p?išel společn? s radou Zednickem, který dorazil vzáp?tí, vyšet?ovat aféru pana Hubi?ky se Zdeni?kou. Nejd?íve cht?li obvinít pana Hubi?ku s omezování osobní svobody, ale když Zdeni?ka ?ekla, že to cht?la, rozhodli se pana výprav?ího aspo? obvinít z hanobení n?m?iny, protože na razítkách byly n?mecké nápisy. Miloš mezitím d?lá svou práci a pana Hubi?ku obdivuje a závidí mu. Pan p?ednosta je neš?astný, že nebude dopravním inspektorem. Pan Hubi?ka se jako odplatu za obvin?ní rozhodne, že p?i zít?ejší no?ní služb?, kterou má s Milošem, vyhodí do pov?t?í ost?e sledovaný vlak se st?elivem. V ten ve?er pan p?ednosta odjíždí na zámek kam je pozván hrab?tem Kinským na ve?e?i. Do stanice p?ijel osobní vlak, ve kterém jela Máša. ?ekla Milošovi, že to, co se stalo, je její vina, dala mu slepené fotky jí a Miloše a pozvala Miloše k nim dom?. Pak už její vlak odjel pry?. Miloš vzpomíná, jako ho Máša navštívila v nemocnici, a nemocný

pacient po ní hodil bažanta. A pak vzpomínal na to, jak odcházel z nemocnice, a p?ípadal si jiný. ?ím více se blíží hodina, kdy má p?íjet transport, pan Hubi?ka je ?ím dál více nervózní. Miloš je nervózní z toho, že stráví ve?er s Mášou a nebude v?d?t, jak se k ní chovat. Rozhodne se požádat o pomoc paní p?ednostovou, která je rázná. Jde se jí tedy sv??it a chce, aby ho zbavila jeho nezkušenosti. Ona ho ale odmítá, protože je na to už stará. Pan Hubi?ka je stále nervózn?jší a když odbije dvanáctá hodina, vejde dovnit? dívka jménem Viktoria Freie, která panu Hubi?kovi p?inese balí?ek, ve kterém je revolver a nálož. Miloš se s Viktorií dá do ?e?i a sv??í se jí se svým problémem, a žádá ji o pomoc. Viktoria a Miloš se spolu milují a Miloš tak získává svou první zkušenost. Potom dojde k náletu na Dráž?any. Poté Viktorie odchází a Miloš je šťastný, že se mu kone?n? poda?ilo to, z ?eho m?l takový strach, a najednou je mnohem sebev?dom?jší, a to, co ho zanedlouho ?eká, totiž to, že musí shodit nálož na vlak, mu nenahání žádný strach, a on je, narozdíl od pana Hubi?ky, klidný. Poté p?íjel raketový rychlík, ze kterého vyskákali ven N?mci, kte?í prchli pry? ze zni?ených Dráž?an. Byli tak v šoku, že jen ml?ky stáli a nic ned?lali, pak se jen tiše rozplakali. Milošovi ale t?čto N?mc? líto nebylo. U toho si vzpomn?l, jak chodil k tet? Beatricii do hospicu, kde byli umírající vojáci a on jich litoval. Pak p?išla chvíle, kdy jde Miloš ven, shodit na vlak nálož. P?íjížd?jící vlak dostane pokyn stát, ?ímž se zpomalí, a Miloš, který vlez na semafor, dává poté vlaku op?t zelenou. Když projede kolem Miloše prost?ední vagon, Miloš hází nálož. V tu chvíli na n?j ale z budky z posledního vagonu vyst?elí n?mecký voják. Miloš na n?j vyst?elí také. Voják se zhroutí z budky do št?rkového lože a post?elený Miloš spadne za ním. Miloš má st?elu v rameni a prost?elené plíce a voják b?icho. Oba vedle sebe leží. Voják neustále pohybuje nohama jako p?i pochodu a volá matku svých d?tí. Miloš už ví, že zem?e. Když se voják nem?že uklidnit, st?elí vojáka do srdce, ale voják stále volá. Miloš mu p?íloží hlavu? pušky k oku a zast?elí ho. Poté objeví jeho medailonek, na jedné stran? je ?ty?lístek pro št?stí od jeho ženy. Miloš mu ho vložil do ruky. Kone?n? se ozval výbuch vlaku, Milošovi se povedlo správn? hodit nálož. Miloš poté umírá a p?itom se drží s N?mcem za ruku, uv?domuje si, že kdyby se znali v civilu, tak by se t?eba m?li rádi a opakuje si slova, která dokazují nesmyslnost války.

SMYSL:

Hlavní myšlenkou knihy je odsouzení války. Válkou nesmysln? trpí i nevinní lidé a nevinní lidé kv?li ní umírají. Zamyšlení nad ?eskou povahou- opatrnicktví. Psychický vývoj Miloše- jeho touha po hrdinství, když ale dosáhne hrdinství, tak umírá, což je paradoxní.

POSTAVY:

Miloš Hrma- mladík, který se u?í na výprav?ího, má problémy v milostném život?, trápí se tím tak, že cht?l spáchat sebevraždu, je velmi citlivý, ned?v??ivý, nesebev?domý, obdivuje pana Hubi?ku, po prvním zda?ilém milostném zážitku si za?ne být jistý sám sebou, avšak když splní úkol- hození nálože na transport, umírá

Výprav?í Hubi?ka-sukni?ká?, má rád ženy a i on je u nich oblíbený, poté co orazítkuje telegrafistce zadnici, je obvin?n z hanobení n?m?iny, a rozhodne se pomstít tím, že vyhodí do pov?t?í transport se st?elivem, je vzorem pro Miloše, užívá si života, pábítel

Pan P?ednosta- sní o povýšení na dopravního inspektora, p?ísny, ale vcelku milý, špatn? snáší Huby?kovy aféry, chová holuby, je jejich velkým milovníkem

Máša- Milošova p?ítelkyn?, milá a hodná, je chápavá, má ráda Miloše

Paní P?ednostová- manželka pana p?ednosty, je velmi rázná, Miloš se jí sv??uje se svým problémem a chce, aby mu pomohla, ona ho sice odmítá, ale nezlobí se na n?j, a má pro n?j pochopení

KOMPOZICE:

Kniha je d?lena na kapitoly. P?íb?h je vypráv?n v ich form?. Vyprav??em je hlavní hrdina Miloš. Je vypráv?n chronologicky, ale je zde mnoho retrospektivních prvk?. Miloš ?asto vzpomíná na r?zné události, a? už den jeho pokusu o sebevraždu, nezda?ené milování s Mášou, nebo i oby?ejný den ve služb?. Je zde p?ímá i nep?ímá ?e?. Metoda koláže: p?íb?hy splývají v jeden celek. Dílo má tragické pojetí (baladický charakter), [kontrast](#) lyri?nost a tragického vyúst?ní.

JAZYK A STYL:

Kniha je psána spisovnou i hovorovou ?eštinou. Jsou zde také vulgarismy, humorné a erotické prvky. ?asté zájmeno „ten“, spojky. Metafory. Najdeme zde také n?mecké v?ty a také slova, která se týkají nádraží a vlak?. (mašinkvéra, poloha volno, hloubka?i). Jsou zde také drastické pasáže, kde je popsán p?evoz dobytka, prasat, odvoz býka na porážku, jak paní p?ednostová zabíjí králíky a housery. Další drastickou pasáží je zabití n?meckého vojáka.

(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

[? Stáhnout práci v PDF ?](#) [? Upozornit na chybu ?](#)

[? U?ebnice k maturit? ?](#) [? Maturitní kurzy?](#)

[? U?ebnice k VŠ p?ijímá?kám? ?](#) [? Kurzy na p?ijímá?ky?](#)

Další podobné materiály na webu:

None Found